Kritiek van een 'veteraan' op de hedendaagse beweging.

http://www.nationaalsocialisme.com/respecttraditie.html

De 'NationaalSocialisten' van vandaag hebben geen respect voor traditie.

Door Karl Quandt

24 januari 2007

Vorige week las ik dat de oprichter van de National Vanguard in de problemen zit omdat hij kinderporno op zijn computer had. Wat is er aan de hand met de Volkse Nationalisten van vandaag de dag? We zitten nu in 2007 en wereldwijde Arische overheersing is er geen stap dichterbij realiteit te worden dan 60 jaar geleden. Ik leg de schuld op de schouders van deze nieuwe generatie. De jongeren van deze tijd maken een schande van het NationaalSocialisme.

In mijn tijd ging het niet om hersenloze haat, we stonden ergens voor. Namelijk traditie, discipline, en zelfrespect: waarden waar deze idioten totaal geen besef van heeft. Wij verhieven onze glorieuze voorgangers zowel uit Duitsland als de Verenigde Staten. Maar wie herinnert zich tegenwoordig grote Amerikaanse NationaalSocialistische leiders als George Lincoln Rockwell of Matt Koehl? Wie eerst de grote helden en martelaren van de National Socialist White People's Party?

Het is genoeg om me mezelf te schamen een NationaalSocialist te zijn.

Je kan jezelf niet zomaar Arisch noemen, je moet je er naar gedragen en je aan hogere waarden en normen houden dan diegene die je bestrijd. Heb je gezien hoe sommige van deze jongeren zich kleden? Hun idee van een "uniform" is een t-shirt en kisten. De landelijke militie's zijn nog erger, met hun smerige kledij, lang haar en bierbuiken. Het spijt me zeer, maar ik denk dat een hillbilly tegenstrijdig is met dat wat onze grote Fuhrer in gedachten had wanneer hij droomde van een wereld vol van Arische mensen. Ik zou zo iemand niet eens binnen willen laten, laat staan met hem samen werken een radicale aktie te plannen.

Hebben deze mensen geen enkele trots?

Dan ben ik nog niet eens begonnen over het hele "skinhead" gebeuren. Welke idioot is in hemelsnaam op dat idee gekomen? Wanneer iedereen kaal is kan je niet eens zien wie blond is. In de jaren `70 kamde we ons haar net, droegen we gesteven, gestreken bruinhemden en poetsten we onze schoenen tot ze glimden als spiegels. We zagen er altijd representatief uit, zelfs wanneer we politieke tegenstanders een afranseling gaven of we haatbrieven zonden naar Joodse leiders. En wanneer er een georganiseerde bijeenkomst was, bij de goden, dan kwam je. Als je een taak kreeg deed je die: die folders deelde zichzelf niet uit.

Het 'nieuwe uniform' is er niet beter op geworden.

Natuurlijk was dit toen het nog wat betekende een NationaalSocialist te zijn. Klaarblijkelijk denken de NationaalSocialisten van vandaag dat het enige dat we hoeven te doen om de vlam van de Volkse gedachtegang brandende te houden een hakenkruis op de borst te zetten of een armband om de mouw van een slecht gestreken shirt doen is.

Flessen breken, vuilnisbakken omgooien, racistische leuzen spuiten, urenlang van die belachelijke punk-rock muziek uit de boxen laten klinken - noem je dat NationaalSocialisme? Wanneer wij wilde ontspannen na een dag lang marcheren in het centrum van Skokie zongen we goede patriotische liederen zoals het Horst Wessel lied.

En de manier waarop deze jongeren strijden! Waar is de kennis? Natuurlijk lieten de NationaalSocialisten in de gloriedagen van de jaren `30 klappen vallen. Maar ze deden dit met iets dat klasse heet. Wanneer ik deze jongeren dronken dreunen zie geven en rondvliegen in een de brij van hun Mosh Pits, zou ik geschokt zijn als er ook maar drie van hen de ganzenstap in een rechte lijn zou kunnen doen. Ze zouden nog geen trein op tijd kunnen laten rijden al hing het leven er van af, laat staan op het idee komen van de V-2 raket of de Tiger tank.

Ik zal je nog wat anders vertellen. Wij zaten niet de hele dag op onze luie reet dingen te tikken achter het internet in een donker kamertje omgeven door lege bierblikken. We waren buiten in afgelegen stellingen in Montana, aan het genieten van de ruige natuur. We gingen op trektochten, bouwde grote kampvuren en hielden dagelijks schietoefeningen voor de komende rassenoorlog. Al dat deze nerds vandaag de dag doen is het maken van web-videos waarin ze lopen te janken over de Zionistische agenda. Dat doet me er aan denken, als je dan toch online wil verschijnen kun je je minimaal een keer scheren. En als je dan perce een tattoo van een adelaar met ijzeren kruis in zijn klauwen op je rug moet hebben staan, doe dan in hemelsnaam een shirt aan. Tattoos zijn niet iets om trots op te zijn. Tattoos zijn er om de bloedgroep onder je arm te hebben in de oorlog.

Ik hoor ook dat sommige jongeren als ze in de gevangenis zitten hun tijd besteden met het aanranden van elkaar. Wel, als wij in de gevangenis gegooit werden namen we onze extra tijd om manifesten te schrijven of de Turner Diaries uit ons hoofd te leren. Persterijen waren wel het laatste waar we aan dachten, we hielden onze gedachen bij het propageren van het blanke ras en we gingen weer naar huis.

De nieuwe generatie zal me waarschijnlijk een oude zeikerd vinden, enkel en alleen omdat ik er nog altijd in geloof een stropdas om te doen voor ik de Hitler groet doe. Maar als we niet kunnen opleven tot de waarden die het NationaalSocialisme groot hebben gemaakt, zouden we evengoed geen NationaalSocialistische beweging meer kunnen hebben.

Editoriaal commentaar:

Hierboven een uit het Engels vertaald artikel welke de mening weergeeft van een oud-strijder uit de Amerikaanse NationaalSocialistische bewegingen, uit de tijd van onder andere Rockwell. Deze geeft een boel kritiek op de hedendaagse beweging en de nieuwe NationaalSocialisten, waarvan het gros een zeer goede bodem heeft, maar een klein deel slechts uit gaat van een andere tijdsgeest.

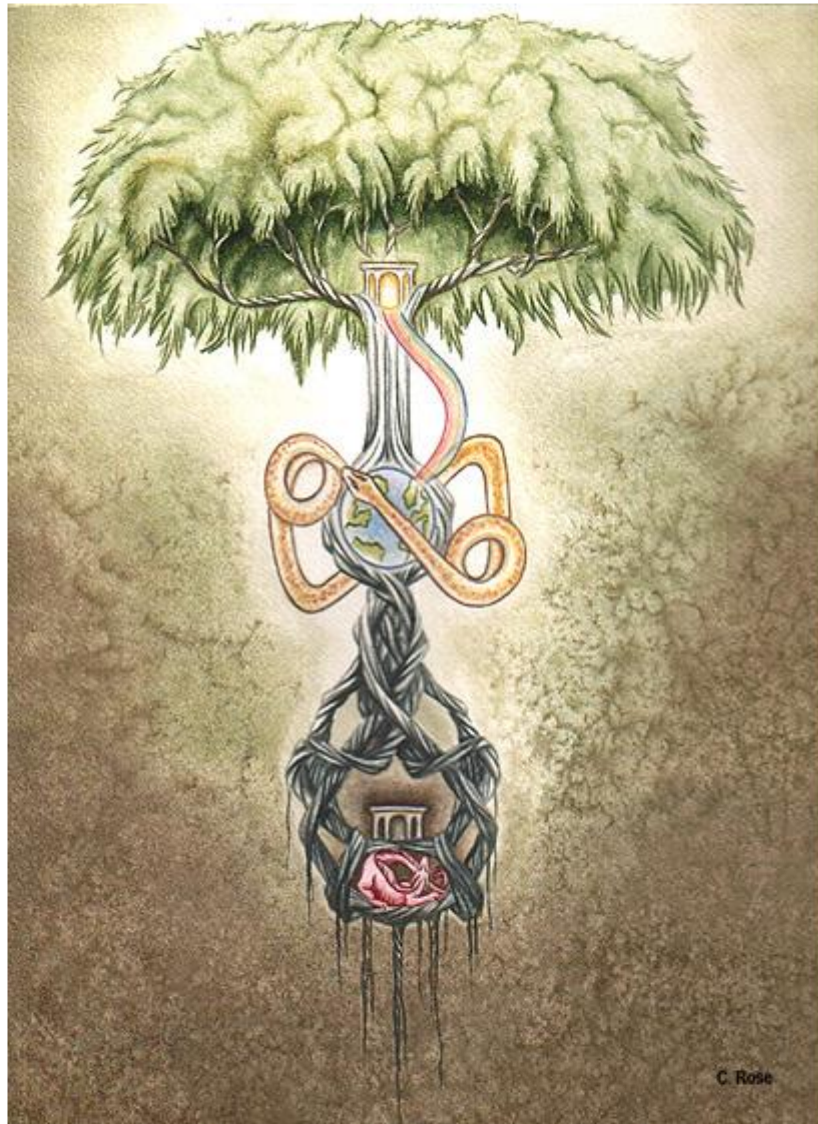
Quandt, de schrijver van het onderstaande artikel, begint met kritiek op de instelling en het gebrek aan kennis van vele binnen de beweging van heden ten dagen. Te beginnen met hersenloze haat, waarvan hij terecht zegt dat het nergens op slaat. Je kan andere volkeren en culturen haten, maar niet vanwege ideologische NationaalSocialisme, onze ideologie draait daar simpelweg niet om. Wel kun je een hekel hebben aan diegene welke je cultuur, normen en waarden ten grabbel gooien, maar dat zou uit een geheel andere bodem komen.

Hierna wordt er kritiek gegeven op het uiterlijk van (met name) de skinheads. Hierbij komt de kledingswijze naar voren, ofwel t-shirts, boots en kale hoofden, en Quandt geeft hierbij de terechte kritiek dat een dergelijk uiterlijk volledig contraproductief is en je je beter beter in nette of ten minste normale kledij kan steken. Hiernaast geeft hij kritiek op de muzieksoort, welke voornamelijk met de skinhead subcultuur is mee gekomen, de zogenaamde punk-rock muziek ofwel RAC. Vanzelfsprekend zijn de oudere liederen en de ballades mooier en mag het nivo van het gros van de RAC liederen flink omhoog of toch minimaal een daadwerkelijke boodschap dragen. Desondanks blijft een stuk van de tijdsgeest.

Voor de rest heeft hij kritiek op internet aktivisten, overmatig drankgebruik, en het gebrek aan fysieke kwaliteiten. Ook hierbij slaat hij de spijker op de kop, we hebben een groot aantal van pacifisten die enkel van achter het veilige toetsenbord kritiek op de huidige samenleving durven te uiten, maar nog nooit een aktie op de straat hebben bijgewoond of georganiseerd. Het overmatig drankgebruik is ook een aanhoudend probleem, nu is het geen probleem om een keer een drankje te pakken in het weekend, maar zoals iedereen weet gaat het bij sommige een stuk verder dan dat. En ten slotte het grote gebrek aan fysieke kwaliteiten, ook hierbij heeft hij volledig gelijk. Binnen de beweging van tegenwoordig zou eigenlijk iedereen de kracht en kennis hebben zichzelf en anderen te verdedigen. Men zou hierbij de weg naar de sportschool moeten vinden of zelf trainingen organiseren, maar verbetering is zeer zeker nodig.

In het kort geeft deze oud gediende een boel kritiek waarbij hij de spijker op de kop slaat. Over zijn kritiek dient dan ook serieus nagedacht te worden. De beweging heeft flink wat verbetering nodig, mensen moeten aktiever worden en zichzelf zowel op fysiek als mentaal nivo op een hoger nivo brengen.

Wij moeten wederom een ordelijke, krachtige en intelligente beweging worden, waar de eer en ethiek van af straalt.

Want zoals Quandt terecht stelt, de ideologie heeft zonder haar wortels geen bestaansrecht!